

מסורת הש"ס

(א) ברכות כג. (ב) עילוי שכן
מחמת (ג) מירוס שפון
תענוגות קשעט, (ד) גידי
ספון כסולות, (ה) תוספת
לוי גידיס נה, (ו) פירונ
לוי תוספת גידינס פיה
גילעס, (ז) וקדישן גט, (ח)
ספון, (ט) עילוי שכן, (י)
(כ) לר, (כא) פון שפון
קטן, (כב) דים גידיס
לשם פון חלפן גילעס כסול
תענוגות פילעל תענוג
השנים, (כג) לקחן, (כד)
תוספת פון שפון, (כה)
חפ' עילוי ג מדיס כר חפין,
(כז) פון שפון יחא נה, דים
כסולות, (כח) ופעם חפ'
ברכות, דים חפ' וסין.

רבינו חננאל

[illegible]

במה אשה פרק ששי שבת

דרך מלבוש: כמכוסה עור.
צעי למישקליה: חולץ תפילין.
הפרשיות כתובות בהן תחובות
שעשיה מעור החיצון עלמו

זנו. דלא הוי תכשיט שני אלא
ותא אי מעייל לבית הכסא ולא
מכוסה עור שהארבע אגרות ש
של עור: התם משום שי"ן.

ג' קמטין כעין ש"ן משר
והיו"ד עשיין בקשר שקור
(ו) אחת ללפון ואחת למזרח
ורצועה קטנה מאד תלויה זה
אלא כפיפה כמין יו"ד וכופאה
נור לה והיא כפופה לעולם:
ברוני"א: סוארסא. טובע
ת טובע המכתם: פומי.
ת של ברל במלתמה:
בבוליא. מפרס במרגל

ת: עלייטון. בלש"א משה
א: חייבת הטמא. קסבר
יט וינחור: גב' אמר עולא
נ בלש. אטבעת קאי דטבעת
ו חותם אס ילא פטור ואס
י חותם ויאל חייב הטמא:
ומחמקמן בהן מפני הגשמים.
לבוש שק: אלא כל אדם.

י"ג דלא רגילי ביה מגו דלגבי
שיט לגבי האי נמי חכמי
וואל חפילין. בשבת בשוק או
לעיר דרך מלבוש:
בדרך שהוא לובש בחול אחד
אחד בורע וחולל ויחזר ומניח
ומכניס וכן כולן: ואחד
ואע"ג דלאו חכמי דאשה

וְהָיָה כְּשֶׁיִּשְׁכַּח לֵאמֹר שָׂרִי אֶלֶף
יָלֵה וּמִן חֲפָלִין הוּא וְכֵן שָׂכַח.
וְלֹא וְזָמַח הוּא וְאֵין לֵהּ זִמְנָה
וְהָיָה מִזְמָנָה מִזְמָנָה עֲשֵׂה שְׂחֻמָּה
הַפֶּסֶט נָשִׁים מִהֶן. הַלֵּךְ נִקְטָה
מִשּׁוֹם דְּפִלְגֻמָּה בְּתוֹרָתָהּ
קִבְּרָה לֵיהּ לְרִבִּי מֵאִיר בְּחַד
לְדָלָאוּ מִן חֲפָלִין הוּא נִמְצָא

ע לחפילין והוו להו נשים
נשים חייבות. הלכך
הן לה: וזא הוצא בלאחר
אמתי קאי והוצא טבעת
ה דרך מלבוש בלא טעם
בשט לה אחאי חייבת טעמא
הוצאה כדרך כל המוציאין
וצא דבר שאינו חכשט לו

אומן צידים ולא דרך מלגוס:
ששולחת חותמות תמיד
תחתיה לאמר חט כן וכן
אפלוני והרי חותמה בידה
גילה היא להניחה באצבעה
בשט לא היו לדידה דאין דרך
אין ומיהו דרך הוצאתה של זו
ש מאי איכא למימר. דקאמר

יְלִיפוּסֵיהֶם בְּחַיִּים דְּמַחֲזִיב אֲחֻצָּה שֶׁסָּם.
 "ה' בִּלְעָז"ו כְּדִי לְהַנְעִיחַ שֶׁסָּם.
 חֲזִירָה לְעֵלָה מִיְבֵעֵי יֵה: א
 מִפְתָּח הַחֲלוּק: חֲמוּמָה דְּפִיל
 וְכִי תִשְׁנֶה וּבֹא. הֵלֶכַן אִם
 "וּבֹא שְׂרִיחַ רַע לֹא שֶׁלְּפִיל
 ר. בְּהֵיחָד מִחֲנִית' לֹא אִירִי רַע
 וְאִי אֲרִבְנָן. בְּחֲמִית' דְּלֵעִיל דְּאִרִּי

סב.

והתניא ר' אישעיא אומר ובבבב ב' תימה לר"י דילמא משום מלכות העין דוקא הוא אסור מדרבנן כמו קושך בשיר ונעבצתה להשתא ליכא למיגזר דאפילו מייתי לה ליכא איסורא מדאורייתא ואומר ר"י דשלא יאחזו בידו משמע אפילו בקוממו דליכא

אומר ובלבד שלא
אובע אמות ברשות
מאי עסקין במחופה
העור ותניא⁶ הכנסם
פילין ברוק ארבע
ס' שו"ן דאמר אב"י
למשה מסיני ואמר
הלכה למשה מסיני
פילין הלכה למשה
מסיני ולא במגפיים:
הה"ה מנצח

מראית העין אל אסורא דאורייתא
איכא ואפילו תנ"ד כל דבר שאסור
חכמים משום מראית העין אפילו
בחדרי חדרי אסור ונראה לא שייך
למיגר דאפילו עומד בשוק ויושן
בקומתו חזן כאל מראית העין:
ש"י ש' תפילין ו'ג' דלית' וי"ד
של תפילין כיו' דמחמה כפ'
גמה מדליקין (ולפי כח:) גבי הא דמי
רב יוסף לא הוסיפו לתלמדת שמים
כיו' ומקיל לה לרצועותיהן ולא פריך
דלית' של תפילין הלכה למשה מסיני
דפריך דלית' של ש"י¹⁰:

אמר ייב שמהרה
* מתני' ולא תצא
ולא תבטע עש
ר ולא תבבולת ולא
* ואם יצתה חייבת
בכמים פוטרין בבבולת
גמ' האמר עולא
קסקבר עולא כל מידי
ה ומידי דחוי לאשה

יוסף קסבר עשה נשים עם בניו עומן הן אייתכיה
נשים זוג זוג אחד האיש ואחד האשה ואי אמרת נשים
מצות עשה שהזמן גרמא הוא וכל מצות עשה שהזמן
הוא קסבר ר"מ לילה זמן תפילין הוא וישבת זמן
מצות עשה שלא הזמן גרמא וכל מצות עשה שלא

ות והא הוצאה כלאחר יד היא אמר רבי ירמיה אמר ירבה (בר בר חנה אמר רבי יוחנן) תרצת למימר אלא אמר רבא "פעמים שאדם נותן לאשתו חם להוליכה לקופסא ומיתחתה בידה עד שמגיעה נותנת לבעלה טבעת שאין עליה חותם להוליכה בידו עד שמגיע אצל אומן: "ולא כבוליארי ולא א"ר "ימכנתא כובלת אמר רב חומרתא דפילון וכן "ימכנתא ד"ר אבהו כובלתא חומרתא דפילון

וְיִפְרִיזוּ חֵדֶּר לֹא תֵצֵא בְכוֹכֵלָהּ וְאִם יִצְחָה חֵדֶּרֶת
 יִסֵּם אוֹמְרִים: לֹא תֵצֵא וְאִם יִצְחָה פְטוּרָה רִבִּי אֱלִיעֶזֶר
 לֵבֵל לְהוֹחֵלָהּ בְּמֵאָה קִמְיוּלִם רִבִּי מֵאִיר סִבִּי מֵאִשׁוּ
 הָזֶה וְדִילְמָא שְׁלָפָא וּמִחוּיָא וְאִתֵּי הָאִתֵּי וְרִבִּי
 הַלְמִירְמִיָּה אִשָּׁה שְׂרִיחָה רַע אִשָּׁה שְׂרִיחָה רַע לֹא
 אֵל לֵאחֲוִיָּה אֲרַכֵּה אִמּוֹת בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים *וְהִתְנִיחָּהּ
 בְּצִלְחוֹתֶיהָ שֶׁל פִּלִּיטוֹן לֹא קִשְׂיָה הֵא *כִּי אָמַר אֲדֹרְכִי
 בְּכִי אֲדֹרְכִי מִיָּדִי לֵאמֹר הֵיכֵן מִתְּחִלָּה הָיִיתִי אֲדֹרְכִי

הנהגה של הנהגת יד הוא שאין דרכו להוציא צו דרך מלגוש: לקופסא. שפותחת חזר ותוממת זה ולא הניח להם כן מנחתם חצונתה. וזו חלמה דרך ההלכה היא: **מכנסתה** שטחיה י"ט"ט שמכנסת פילון וריוו ערב ובע"ז בלגמ"ו ושהם שטחיה דע עומתו עליה: תנא דילמא שלפא ומחויא: **למרמיה**. הניחם בנאורה כמו שקיל

ז' ר' אליעזר פוטער. והכא שרי לכתחלה: הא. דקתני פוטער: כי קאי
 דר"מ שייך למיתני רבי אליעזר פוטער ואע"פ שהוא מתיר לכתחלה:
 ר' אליעזר צהדיא למילתיה לאיפלוגי עליהו ואמר יוצאה לכתחלה:

ומה

עין משפט
גר מצוה

ב א מ"י פ"י מהל' ס"ח
הלכה ה טושי"ע י"ד ס"י
רפ"ט טע"ף ו'
ב א מ"י פ"ד מהל'
תפילין הלכה י' ס"ב
טע"ן כ"ט טושי"ע א"ח ס"י מ"ג
טע"ה ו'
ג א מ"י ט"ז פ"ג הלכה א'
טושי"ע א"ח ס"י ל"ב טע"ף מ"ב

(נב):
 כבד ד ה מיי פייט מהל'
 שבת הלכה ד ה שבת
 לחיין סה טור איה סיי שג
 סעף ט י וסי' שא סעף ח
 ט:
 כבד ד מיי שס הלכה ח
 טושיע איה סיי שא
 סעף כא:

ו' (מח') פיינע מוהל' שבת
הלכה צב טושי'ע א"ח ס"י
שא סעף (תנ):
מר ד' מח' פיינע שם הלכה
13
מה ט' י' מח' פיינע שם
הלכה 1 סג
טושי'ע א"ח ס"י שג סעף
יא:

תגרות הב"ח
(א) רש"י ד"ה הכס וס'
הרמב"ם שבראש אשת
לנפיק:

גליון הש"ס

מותג' ואם צ"ח חייבת
 השאלה ע"י לעיל דף י"א ע"כ
 תוס' ד"ה ואם יא"ל
 נ"מ והתנאי י"א מזהב ע"ן
 דף ק"ג ע"ל תוס' ד"ה כר
 משה' ורש"י ד"ה חומשת
 רמב"ם ור"י מ"ס ששבו
 שילוח ע"ן סוטה דף ע"ו ע"ל
 תוס' ד"ה מ"ן חומר
 תוס' ד"ה ויחלושת בארש
 אור"ת ארז"ח השאלה ק"א
 ע"ן עירובין דף ט"ז ע"ל
 תוס' ד"ה מ"ן דמלא

לעזרי רעט"ו

ברנזי"א. שריון (מין)
 כותונת מכוסה בחתיכות
 מתכת.
 בלשמ"א. משתה לרסואה
 (שמן אפרסמון).
 אישקרייז"ה [אישקרייזין].
 קופסה (בעיקר לחבישים).
 נושאק"ה [נושאק"א].
 ישינה, מכנה.
 בלשמ"ו [בלשמ"ו].
 שמן אפרסמון.

מוסף רש"י

שי"ן של תמילין. לבית
החילנה עושין כעין קמטים
בזית בבלם ובלעז 33 כעין

רָאָה מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁכַּח
שִׁינְךָ מִתּוֹכָנוּ כִּי וְנִשְׁכַּח לִפְנֵי
פָנֶיךָ הַמְרָאָה מִתְפִּילִין.
כִּשְׁמֵהּ כְּשֵׁהּ, מִכְּשִׁינָהּ. לְפָנֶיךָ
דּוֹג דּוֹג. נִתָּן כִּרְאִישׁ אֶחָד
וְאֶחָד מִרְיֵשׁ מִדֶּרֶךְ הַסְּתָמִין
כְּהוֹל וּמִכְשִׁינָהּ, מִסּוּד וְהוֹלָךְ
וְלִכְשׁ וְנֶחֱסֵהּ וּמִכְשִׁינָהּ.
מִתְפִּילִין שֶׁל רִאשׁ וְשֶׁל אֶרֶץ קָרִי
וְנֶחֱסֵהּ (בִּצְרָה מִי). שְׁמוֹנִין
בְּרֵמָא. שְׁמוֹנִין גִּרְסָה לֵה
שְׁמוֹנִין (קִדּוּשֵׁי כֶּסֶף).